

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18Csp/52/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3818202514
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3818202514.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s. so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO 31 575 951, proti žalovanej: Y. D., narodená XX.X.XXXX, trvale bytom M., R. XXX/XX, občan SR, o zaplatenie 1.345,41 EUR s príslušenstvom, takt

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.345,41 EUR, úrok 51,32 EUR, úrok z omeškania 0,56 EUR, poplatky za poistenie 1,24 EUR, úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 1.345,41 EUR od 20.04.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca si žalobou, podanou na súd dňa 28.05.2018 uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 1.345,41 EUR ako nezaplatenú istinu úveru, nezaplatené úroky 51.32 EUR, úroky z omeškania 0,56 EUR, úrok 12,90 % ročne z istiny 1.345,41 EUR od 20.04.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania 5% ročne z nezaplatenej istiny a úrokov od 20.04.2018 do zaplatenia, poplatky za poistenie 1,24 EUR ako i nárok na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 03.10.2016 uzatvoril žalobca so žalovanou úverovú zmluvu č. 346152, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1.500,- EUR. Žalovaná porušila svoje povinnosti a preto bola listom z 14.02.2018 upozornená na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia a výzvou z 19.04.2018 v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka bola následne žalobcom vyzvaná na predčasné splatenie úveru, žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti úveru. Po zosplatení úveru žalovaná nerealizovala žiadne úhrady. K uplatnenému zmluvnému úroku po zosplatení uviedol, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatení. Na podporu svojho tvrdenia žalobca poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 11Co/12/2017-90 z 31.01.2017, rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 8Co/193/2017-88 z 07.12.2017 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43Co/23/2017-92 z 29.11.2017.

2. Žalovaná žalobu s výzvou aj poučením prevzala dňa 03.07.2018 a k žalobe sa nevyjadrila, zostala v konaní pasívnou.

3. Súd pojednával podľa § 180 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) v neprítomnosti žalobcu, ktorý sa z neúčasti ospravedlnil a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti. Žalovaná sa nedostavila, neúčast' neospravedlnila ani nepožiadala o odročenie pojednávania.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a to najmä so žalobou, úverovou zmluvou z 03.10.2016, obchodnými podmienkami žalobcu, všeobecnými

obchodnými podmienkami žalobcu, sadzobníkom poplatkov, prehľadom splácania do predčasného zosplatnenia, opakovaným upozornením z 14.02.2018, výzvou na predčasné splatenie úveru z 19.04.2018 a ostatným obsahom súdneho spisu.

5.Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný skutkový stav tak, ako ho tvrdil žalobca.

6. Súd posúdil žalobu podľa týchto ustanovení zákonov:

6.1.Podľa § 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

6.2.Podľa § 502 ods. 1 ObZ od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

6.3.Podľa § 503 ods. 1 ObZ záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

6.4.Podľa § 504 ObZ dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

6.5.Podľa § 369 ods. 1 ObZ ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

6.6.Podľa § 369 ods. 1 ObZ ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

6.7.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) s obchodného zákonníka len e osť.u času v trvaní t110kmovy potrebitel'skou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

6.8.Podľa § 52 ods. 2 OZ v znení účinnom v čase ustanovenia zmluvy o úvere ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

6.9.Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

6.10.Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

-Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

6.11.Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z. sa na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

7. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že bolo preukázané, že žalobca ako veriteľ v postavení banky uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom, zároveň v postavení spotrebiteľa zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanej bezúčelový úver v sume 1.500,-EUR, s úrokovou sadzbou 12,9 % ročne a RPMN 15,71 % ročne. Žalovaná bola povinná úver splatiť do 13.09.2024, v 96 mesačných splátkach po 25,11 EUR. Žalovaná sa neuhradením splátok úveru v dohodnutej výške dostala do omeškania, na základe čoho žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru dňa 19.04.2018. Podľa názoru súdu bol žalovaný nárok dôvodný v časti nezaplatenej istiny úveru 1.345,41 EUR, kapitalizovaného úroku ku dňu zosplatnenia vo výške 51,32 EUR, kapitalizovaného úroku z omeškania ku dňu zosplatnenia vo výške 0,56 EUR, poplatkov za poistenie 1,24 EUR a úroku z omeškania v dohodnutej výške 5 % ročne z istiny 1.345,41 EUR od 20.04.2018 (t.j. odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru) do zaplataenia. Preto súd žalobe v tejto časti vyhovel.

8. Pokiaľ ide o zmluvný úrok vo výške 12,90 % ročne, ktorý si uplatnil žalobca z nezaplatenej istiny 1.345,41 EUR od 20.04.2018 do zaplataenia, súd v tejto časti žalobu zamietol a nestotožnil sa s tvrdením žalobcu, že jeho nárok na zaplataenie dojednaného zmluvného úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie. Je nesporné, že sporové strany si dojednali zmluvný úrok 12,90 % ako fixný do splatnosti. Žalobca v zmysle zmluvných dojednaní pristúpil k zosplatneniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, podľa názoru súdu zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia žalobcovi nepatrí. Súd pritom vychádza z uznesenia Ústavného súdu SR IV. 476/2012 zo dňa 18.9.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ má podľa súdu právo na zaplataenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Ústavný súd SR v citovanom uznesení konštatuje, že nebolo zistené, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené, resp. že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

9. Súd ďalej žalobu zamietol v časti uplatneného úroku z omeškania 5 % ročne z úrokov 51,32 EUR od 20.04.2018 do zaplataenia. Vychádzal pritom (pri totožnosti právnej úpravy) z právneho názoru Najvyššieho súdu Českej republiky, vyjadreného v rozhodnutí sp.zn. 35Odo 101/2002, že právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (v tomto prípade úroky z omeškania z dohodnutých úrokov) veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú (s odkazom aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne 6Co/329/2017 - 75 z o dňa 14.05.2018). Inak povedané, ani Občiansky ani Obchodný zákonník nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Uvedený záver bolo možné podľa názoru súdu aplikovať aj na tento prípad. Súd potom priznal žalobcovi úrok z omeškania v súlade s čl. 1.2. zmluvy vo výške 5% ročne zo sumy istiny 1.345,41 EUR od 20.04.2018 (t.j. dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) do zaplataenia, keď výška úroku z omeškania bola zmluvnými stranami dohodnutá a bola v súlade s úrokom z omeškania podľa Občianskeho zákonníka.

10. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania podľa pomeru jeho úspechu, t.j. v rozsahu 100 %, keďže neúspech žalobcu v pomere k celému uplatnenému nároku bol len v pomerne nepatrnej časti príslušenstva, dospel súd k záveru, že je dôvodné priznať žalobcovi plnú (100%-tnú) náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne na Okresný súd Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 363 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP"), v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené; alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a podľa § 62 ods. 1 CMP aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.